



ת"פ 42685/08/18 - מדינת ישראל נגד נדב חליוא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42685-08-18 מדינת ישראל נ' חליוא

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות משטרת ישראל- יחידת תביעות ירושלים,
ע"י עו"ד ניר בינשטוק
נ ג ד

הנאשם נדב חליוא
ע"י ב"כ עו"ד רותם ניר

הכרעת דין

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לאותו חוק.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 28.04.17 סמוך לשעה 19:00, בסמוך לגן יצחק בבית שמש (להלן: "המקום"), החזיק הנאשם סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו וזאת שלא למטרה כשרה.
3. השוטרים עיסאם טאטור ואליהו חיון שהוזעקו למקום, נוכח תלונה על קטטה אלימה בין מספר מעורבים, ביניהם הנאשם, ביצעו חיפוש על גופו של הנאשם. במהלך החיפוש ניסה הנאשם להעביר את הסכין לחבריו שהיו במקום, ולבסוף השליך את הסכין לרצפה.
4. הנאשם הודה כי נכח במקום, אך כפר בהחזקת הסכין ובניסיון להכשיל את השוטרים.

המסכת הראייתית

עמוד 1



5. מטעם המאשימה העידו השוטרים עיסאם טאטור, אליהו חיון ואיליה ביידרמן וכן מר ברוך פינצ'ובר שהיה מתנדב במועד האירוע, והשוטרת צליל דניאל שגבתה את הודעת הנאשם. מטעם הנאשם לא הובאו עדים, וגם הנאשם עצמו ויתר על זכותו להעיד.

6. השוטרת טאטור סיפר בעדותו בבית המשפט, כי הוא הגיע לאזור יחד עם שוטרת בשם שירן ביתן לאחר שנתקבל דיווח על קטטה שכללה דקירות סכין. הם קיבלו תיאור של החשודים מהמודיעה, והחלו לבצע סריקות. תוך כדי סריקה הם קיבלו דיווח מצוות בילוש כי הם איתרו מספר חשודים. הם חברו לצוות הבילוש, והבחינו בכלי רכב חונים והתקהלות אנשים צעירים במקום. הם התקשו בביצוע חיפוש במקום, ולכן צוות הבילוש לקח חשוד אחד, והוא נותר לשמור על הנאשם. בשלב מסוים, הגיע למקום בחור בשם יוסף כהן, נצמד אל הנאשם מאחור, ותוך כדי שהוא תופס את הנאשם, הוא הבחין בנאשם מעביר ליוסף כהן סכין. הסכין נפלה, ואז הוא צעק לשוטרים שיבואו לסייע לו. הוא שלל את הטענה של הנאשם כי הוא לא החזיק בסכין, וטען בתוקף כי הוא הבחין בנאשם בעת שהעביר את הסכין והיא נפלה מהיד שלו. לדבריו, מזג האוויר היה טוב, במקום הייתה תאורה, והראות הייתה טובה.

7. דו"ח הפעולה של השוטרת חיון (ת/9) הוגש חלף חקירתו הראשית. בדו"ח הפעולה ציין השוטרת חיון כי ציין בפני הנאשם כי בכוונתו לערוך חיפוש על גופו. כן ציין, שהנאשם נראה לחוץ, והוא צעק לעבר האנשים הנוספים שנכחו במקום, ביניהם גם יוסף כהן ואושר מלכה, שיתקשרו לאמו. כאשר אושר מלכה ויוסף כהן התקרבו ושאלו לפשר החיפוש שבכוונתו לערוך על גופו של הנאשם, הוא ביקש מהנאשם להתלוות אליו לצד, אך הנאשם סרב לכך ואמר לו כי הוא אינו מסכים לביצוע החיפוש עד אשר אמו תגיע. בשלב מסוים, התקרב אליו אושר מלכה והוא הבחין כי ידו של הנאשם הולכת לכיוון כיסו של אושר מלכה והוא נגע במכנסיו. בשלב זה, הוא הודיע לנאשם כי הוא עצור בחשד לעבירה של הכשלה של שוטר במילוי תפקידו, ויחד עם השוטרת טאטור הם תפסו אותו. הם נעו מהמקום, ובמרחק של כחמישה צעדים, הוא ביקש מהשוטרת טאטור להחזיק בידי הנאשם, והוא חזר למקום בו היה המגע בין הנאשם לאושר מלכה, לראות אם נפל שם דבר מה. בשלב זה, יוסף כהן התקרב לנאשם ונצמד אליו, ואז הוא שמע את השוטרת טאטור אומר "אתה מנסה להבריא ממנו את הסכין?". הוא הסתובב וראה על הכביש, סמוך לגלגלי משאית שעמדה שם, סכין מתקפלת עם ידית בצבע כתום.

8. גם דו"ח הפעולה של השוטרת ביידרמן (ת/1) הוגש חלף עדותו הראשית. בדו"ח הפעולה ציין השוטרת ביידרמן, כי כשהגיע למקום, הבחין בחשוד הנמצא עם השוטרים טאטור ואלכסנדר חיתרין ליד משאית, ובאדם נוסף שלבש חולצה אפורה ומכנסיים קצרים מתקרב לחשוד עד כדי שהוא היה צמוד אליו עם כתף ימין שלו. אז, הוא הבחין בכלי בצבע שחור כתום שמועבר ביניהם. בשלב זה, אחד השוטרים צעק "תרחיקו אותו ממנו" ואז הוא זיהה על הרצפה סכין בצבע כתום שחור. האדם הנוסף שלבש חולצה אפורה ומכנסיים קצרים הוכנס לניידת שלו, ונלקח על ידו לתחנת המשטרה. שמו של אדם זה היה יוסף, והוא אמר להם שהוא אינו מכיר את החשוד, אך ידע ששמו נדב. בחקירתו הנגדית ציין, כי על אף שרשם בדו"ח הפעולה כי הבחין בכלי בצבע שחור כתום מועבר בין החשודים, הוא לא ידע לומר מי העביר למי. למעשה, הוא גם לא זכר דבר מהאירוע.

9. בנוסף, הוגש מזכר שערך מר פינצ'ובר (ת/8) חלף חקירתו הראשית. במזכר ציין מר פינצ'ובר, שנכח אף הוא במקום, כי הבחין ביוסף כהן ששלח ידיו לכיוון החשוד שלבש מכנסי ג'ינס, חולצה לבנה עם פסים שחורים וכובע, שעמד



כשגבו מופנה אליו כשהוא מוחזק על ידי השוטרים טאטור וחיון. הוא הבחין שיוסף כהן מנסה לקחת ממנו דבר מה. לאחר מכן, השוטר טאטור קרא לו ולשוטרים נוספים לבוא לסייע לו, וכשהתקרב הבחין בסכין בצבע כתום שחור שנזרקה ליד רגלי החשודים. השוטר טאטור הורה לעצור את יוסף כהן בחשד להכשלת שוטר במילוי תפקידו ובהעלמת ראיות. יוסף כהן ניסה להתנגד להכנסתו לניידת, והוא נאלץ לעשות שימוש בכוח סביר לשם כך. בשלב זה, יוסף כהן קילל אותם. בבית המשפט נדרש מר פינצ'ובר לאפשרות שהסכין הייתה מונחת על הקרקע במקום קודם לכן, והוא השיב כי לסכין היה צבע בולט ועל כן הוא משער שאם היא הייתה שם קודם לכן הוא היה מבחין בה. הוא גם הבהיר כי עמד משמאל לשני החשודים, מרחק של כשני מטרים, הבחין ביוסף כהן מנסה לגשת לחשוד השני, שולח ידיים, ומנסה לעשות דבר מה.

10. השוטרת צליל, שחקרה את הנאשם ואת מר יוסף כהן, נשאלה בחקירתה הנגדית לאיזה מעשה התכוונה כשהזירה את הנאשם בתחילת חקירתו כי הוא חשוד בעבירה של העלבת עובד ציבור. היא השיבה, כי העבירה הופיעה בתקציר התיק, ומכיוון שבאותו שלב היא לא ידעה למי משני החשודים שנחקרו באותו תיק חקירה, יוסף כהן והנאשם, יוחסה כל עבירה מאלו שהופיעו בתקציר התיק, היא חקרה כל אחד מהם בחשד לביצוע כל העבירות.

דין והכרעה

11. הנה כי כן, קיימת עדות ישירה של השוטר טאטור לפיה הוא הבחין בנאשם מעביר את הסכין ליוסף כהן והיא נפלה על הרצפה. עדותו של השוטר טאטור הייתה ברורה ומפורטת ולא ראיתי סיבה כלשהי להטיל בה ספק. הוא העיד על אירוע בו פעל על פי דין, כדן, ועדותו הייתה כנה ואותנטית. גם לא הוצג כל אינטרס שיש לשוטר טאטור להפליל את הנאשם בכלל, או להעדיף את הפללתו של הנאשם על פני הפללתו של יוסף כהן, בייחוס העברת הסכין מהנאשם ליוסף כהן ולא להיפך.

12. ב"כ הנאשם ציין שוב ושוב בסיכומיו, כי מדובר בעדות יחידה, ועל כן נדרשת זהירות יתירה להסתמך עליה. הוא הוסיף וטען כנגד מהימנות עדותו של השוטר טאטור, ואולם כאמור, לא מצאתי בה כל פגם, לא בעובדה שתעודת הזהות של הנאשם נרשמה מפיו רק בתחנה, שכן הוא ידע לומר כי הוא היה עם הנאשם ממעצרו ועד התחנה, ולא בעובדה שרשם כי מצא סכין על הנאשם (ת/10), שכן הסברו בעניין זה, כי רשם גם את החיפוש שערך, אך הסכין נתפסה לאחר העברתה ליוסף כהן ונפילתה לקרקע, מקובל עלי.

13. בנוסף, טען ב"כ הנאשם, שבנסיבות אלו, שעה שקיימת רק עדות יחידה, היה על המאשימה להצטייד עם עדויות נוספות של כלל השוטרים שנכחו במקום.

14. ואכן, הרשעה בפלילים על סמך עדות יחידה דורשת זהירות מיוחדת. גם כאשר משתכנע בית המשפט כי מדובר בעד מהימן שאינו חפץ להטעות את בית המשפט, ואף כאשר מדובר בעד המשוכנע בזיהוי ובמה שראו עיניו, על בית המשפט להתייחס בזהירות לעדות זו, על מנת להימנע מטעויות אפשרויות ביחס לזיהוי (ראו: ע"פ 2098/08 **פרעוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.12.11); ע"פ 4524/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.06.13)).



15. דא עקא, שבמקרה זה, קשה לראות בעדות השוטר טאטור עדות יחידה, ואף אם הייתה זו עדות יחידה, בשל כך שרק הוא אמר באופן מפורש שהוא הבחין בסכין המועברת מידי הנאשם אל יוסף כהן, ישנן עדויות נוספות התומכות ומחזקות עדות זו בצורה ברורה.

16. ראשית, המתנדב מר פינצ'ובר העיד, כאמור, כי יוסף כהן הוא זה שניסה לקחת דבר מה מהנאשם, אף שלא ראה את החפץ עצמו, אלא רק לאחר שנפל לקרקע. הוא העיד, כי עמד בסמיכות לצד הנאשם ויוסף כהן, ומכאן כי יכול היה לראות בנקל את ניסיון ההעברה. הוא גם שלל את האפשרות שהסכין הייתה מונחת על הקרקע קודם לכן.

17. כך, עדותו של השוטר חיון שהעיד כי הבחין בידו של הנאשם נעה לכיוון כיסו של אושר מלכה שהתקרב אל הנאשם, יש בה לתמוך במסקנה כי הנאשם הוא זה שביקש להרחיק ממנו את הסכין, נוכח החיפוש שהתכוונו השוטרים לערוך על גופו, ושמה בין היתר, ביקש להרוויח זמן בבקשתו להמתין עם החיפוש להגעת אמו.

18. כך, עדותו של השוטר ביידרמן, שלמעשה, גם לא ידע לומר את שמות החשודים, מעדותו עלה כי הבחין ביוסף כהן מתקרב אל הנאשם ובניסיון להעביר ביניהם חפץ בצבע שחור כתום. הוא אמנם לא הבחין מי העביר למי, אך יש בכך כדי לחזק את עדותו של השוטר טאטור, שכן יוסף כהן הוא זה שהתקרב אל הנאשם, וכפי שגם העיד השוטר חיון, אף שהוא לא הבחין בניסיון העברה זה.

19. כל השוטרים כתבו את שראו עיניהם בדוחות הפעולה לאחר האירוע, גם אם לא מיד בסמוך לו, ולא מצאתי כל סיבה להטיל ספק במהימנות השוטרים שעשו תפקידם על פי דין. גם לא הועלתה שום השערה, מדוע שהשוטרים יעדיפו להפליל דווקא את הנאשם. אדרבה, ב"כ הנאשם טען, כי דווקא אנשים אחרים שנכחו בזירה הם בעלי עבר פלילי בעבירות שונות, שהיה בהם כדי להסביר את הימצאות הסכין בידיהם, בפרט סכין מסוג זה שנמצאה במקום. טענה זו לא זכתה לאישוש כלשהו, ואולם אם יש ממש בטענה זו, הרי שאדרבה, הדעת נותנת, כי אם השוטרים ביקשו להפליל מי מהנוכחים מבלי שהייתה בידיהם ראיה של ממש לכך, הם היו מעדיפים להפליל את אותם, שב"כ הנאשם טען לגביהם כי הם היו מוכרים לשוטרים ממעשים שעשו בעבר.

20. די היה בעדויות אלו ולא היה צורך כלשהו להצטייד עם עדויות שוטרים נוספים. לא מוטלת על המאשימה חובה להצטייד עם מלוא העדויות הקיימות, והמאשימה יכולה להצטייד עם עדויות המספיקות להוכיח את האשמה, והיא עמדה בנטל זה במקרה זה. גם לא היה צורך לפרט את פרטי הלבוש שלבש הנאשם בעת מעצרו, שכן הוא צולם (7/ת), ודי בכך.

21. גם אין כל היגיון לפיו הסכין תועבר אל הנאשם מידיו של יוסף כהן. מעדויות כל השוטרים עלה כי רק את הנאשם תפסו השוטרים בשלב זה, ולא הייתה כל סיבה שהאחרים שנכחו במקום, ביניהם יוסף כהן ואושר מלכה, יעבירו אל הנאשם סכין כדי שהיא תמצא עליו בחיפוש שייערך על גופו. אם הסכין הייתה אצלם, כל שהיה עליהם לעשות הוא לעזוב את המקום. איש לא מנע מהם זאת. גם הנאשם לא היה מסכים לקבל סכין בשלב זה שהוא מודע כי השוטרים מתכוונים לעשות חיפוש על גופו. מכלל העדויות עלה כי הייתה הושטת יד מצד הנאשם, היינו הוא שיתף פעולה



בהעברה, וכאמור, לא הייתה כל סיבה שהוא יסכים לקבל לידיו סכין בשלב זה שהוא עומד לפני ביצוע חיפוש על גופו.

22. לכל אלו, מצטרפת העובדה כי הנאשם ויתר על זכותו להעיד בבית המשפט. זו אכן זכותו, בהתאם להוראת סעיף 161 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. ברם, בהתאם להוראת סעיף 162 לאותו חוק, בחירה זו של הנאשם יש בה כדי להוות חיזוק משמעותי לראיות המאשימה (ראו: ע"פ 1497/92 **מדינת ישראל נ' צוברי**, פ"ד מז(4) 177 (1993); ע"פ 9284/17 **חורש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.03.20)). למעשה, יש לראות בהימנעות נאשם מלהעיד, כהימנעות מהבאת ראיה (ראו: ע"פ 663/81 **חורי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לו(2) 85 (1982)), והמשמעות היא שיש להניח כי אם הנאשם היה מעיד, עדותו הייתה תומכת בעדויות המאשימה.

23. אכן ניתן שלא ליתן משקל לשתיקת נאשם בבית המשפט כאשר יש לה הסבר סביר. ברם, במקרה זה אין בהסבריו של הסיניגור כדי לתרץ את הימנעות הנאשם מלהעיד. ב"כ הנאשם הפנה למסמך רפואי מיום 29.12.18, ואולם כל מה שהוזכר בו הוא שהתובע אובחן כסובל מפוסט טראומה משנת 2008. בכך אין די כדי להוכיח קיומה של הצדקה רפואית להימנעות הנאשם מלהעיד, או לכך שמתן העדות יזיק לבריאותו של הנאשם, בכלל זה בריאותו הנפשית.

24. העובדה כי לא נמצאו טביעות אצבע על גבי הסכין גם בה אין כדי להטיל ספק, בהתאם להלכה מקדמת דנא בעניין זה, כי אי מציאת טביעות אצבע אינה מלמדת בהכרח על חפותו של נאשם, גם בנסיבות שבהן היה סביר שתמצאנה (ע"פ 5724/95 **אבו-חל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.05.96)). גם לא הייתה כל חובה בדין שהשוטרים יישאו על גופם מצלמות גוף, וגם באי-עריכת עימות אין משום מחדל חקירתי (ע"פ 6359/12 **בלוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.11.13); ת"פ (מחוזי-ב"ש) 35859-02-15 **מדינת ישראל נ' איסאילוב** (פורסם בנבו, 26.09.16)), בפרט, כאשר לא היה מצב בו מי מהחשודים (הנאשם ויוסף כהן) הפליל את רעהו לצד זה שהוא ניקה את עצמו.

25. בשולי הדברים אציין, כי הטענות בדבר בעייתיות בשרשרת המוצג של הסכין נטענו בעלמא, שכן השוטר ביידרמן העיד כי הוא תפס את הסכין והעבירה לשוטרת שירן (ת/1), זו מסרה אותה לשוטר טאטור שהכניסה אותה לשקית מאובטחת והעבירה אותה לחוקרת צליל (ת/12) שאישרה זאת (עמ' 11 לפרוטוקול, שורה 19). ובכל מקרה, לא נסתרה הטענה כי זו הסכין שהורמה מהקרקע ליד רגלי הנאשם ואף לא נשמעה טענה כי אין מדובר בסכין של הנאשם, שעה שכאמור, הנאשם בחר שלא להעיד ולא מסר גרסתו בעניין זה.

26. באשר לטענה להגנה מן הצדק בשל אכיפה בדרנית, הנאשם לא עמד לדין על השתתפות בקטטה בעטיה הוזעקו השוטרים למקום, ולכן אין כל בסיס לטענה זו. שכן, משעה שהראיות שעמדו בפני המאשימה לימדו כי את עבירת החזקת הסכין יש לייחס אך לנאשם. שכן, אצל האחרים שנכחו לא נתפסו סכינים, הגשת כתב האישום אך כנגדו אין בה כל אפליה, גם אם את העבירה הנלווית של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, היה ניתן לייחס גם ליוסף כהן ואולי גם לאושר מלכה, אשר ניסו לסייע בידי הנאשם להבריא את הסכין עובר לחיפוש.



27. הוכח אפוא, מעבר לכל ספק סביר, כי הסכין נפלה מידי של הנאשם והוא זה שהחזיק בה, וניסה להכשיל את השוטרים בתפקידם, כשניסה להבריחה לידי של יוסף כהן. העובדה שמי מהשוטרים בזירת האירוע ייחס לנאשם עבירה של הכשלת שוטר במילוי תפקידו בסירוב לחיפוש על גופו, אין בה כדי ללמד כי זה המעשה בגינו מיוחסת לנאשם עבירה זו בכתב האישום. ככל שמעובדות כתב האישום שהוכחו עולה כי הנאשם עבר עבירה זו של הכשלת שוטר במילוי תפקידו, וכך אכן עולה ממעשיו בניסיון להעביר את הסכין ליוסף כהן, הרי שניתן להרשיעו בעבירה זו. בפרט כאשר בהודעתו במשטרה, הוזהר הנאשם כי הוא חשוד בעבירה זו, והוא נשאל על מעשיו אלו של הניסיון להעביר את הסכין לאחרים במהלך חקירתו (ת/2, שורות 25 ו-31).

בשים לב לכל האמור, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תש"פ, 21 יוני 2020, במעמד המתייצבים.